

શ્રી પાર્શ્વનાથજીના ચંદ્રાવળા.

સર્વ જૈન ધર્મલિલાપિ સુરા શોખીલા સજ્જનોને
(જ્ઞાનવૃદ્ધિ તથા ધર્મોદય પ્રાપ્ત થવા)

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શ્રી જૈનહિતેચ્છુ મંડળી

મુ. ભાવનગર

આવૃત્તી પહેલી પ્રત ૧૦૦૦

(ગ્રંથ કર્તાએ સર્વ હક સ્વાધીન રાખ્યાછે.)

અમદાવાદ.

મુ. પ્રીં. અને જી. એ. કં. લિમિટેડના પ્રેસમાં
રણછોડલાલ ગંગારામે છાપ્યા.

સંવત ૧૯૩૯

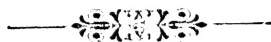
સને ૧૮૮૩

કીર્તિત યાંચ આના.

શ્રી પાર્શ્વનાથજીના ચંદ્રાવઝા

સર્વ જ્ઞેન ધર્મભિલાપિ સુરા શોખીલા સજ્જનોને
(જ્ઞાનવૃદ્ધિ તથા ધર્મોદય પ્રાપ્ત થવા)

છાપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શ્રી જૈનહિતેચ્છુ મંડળી

મુ. ભાવનગર

આવૃત્તી પહેલી પ્રત ૧૦૦૦

(ગ્રંથ કર્તાએ સર્વ હક સ્વાધીન રાખ્યાછે.)

અમદાવાદ.

યુ. પ્રી. અને જી. એ. કં. 'લિમિટેડ'ના પ્રેસમાં
રાણજીડલાલ ગંગારામે છાપ્યા.

સંવત ૧૯૩૯ સને ૧૮૮૩

કૃતિત પાંચ આના.

પ્રસ્તાવના.

મુજ સજ્જનો અન્ય દર્શનીઓમાં વસંત રૂતુને વિષે ગાવાને માટે યુધ વિગરે કર્મ બંધનના હેતુ રૂપ પાંડવવળા વિગરે ચંદ્રાવળા દ્રશ્યમાન થાય છે પરંતુ આપણા સર્વોત્કૃષ્ટ જૈન ધર્મને વિષે તેવા ચંદ્રાવળા બેત્રણ ઉપરાંત વિશેષ બનેલા જણાતા નથી તેમાં વળી છપાચેલા તો ખીલકુલ છેજ નહી તેથી એવી લખેલી પરતો સઘળાઓના ઉપચોગમાં આવી શકતી નથી. તેવી તરેહની એક સાધારણ ખોટ પુરી પાડવાને અર્થે આ શ્રી જૈન જ્ઞાન હિતેચ્છુ મંડળીના એક અદ્વયમતી સભાસદે સ્વશક્તિ અનુસાર શ્રી પાર્શ્વ નાથજીના જન્મ ચરિત્રના વૃત્તાંત યુક્ત ચંદ્રાવળા બનાવેલા છે. તે સર્વે સજ્જનોને વાંચવામાં ઉપચોગી થઈ પડવાને માટે અમોએ છપાવીને બાહાર પાડેલા છે તે અમારી ધારણા મુજબ સઘળાઓને વસંત રૂતુને વિષે જન ગુણગાન કરવાને સાધન થઈ પડશે.

આ પ્રયત્ન અમારો પ્રથમજ છે વળી અમોને ધર્મ સંબંધી જ્ઞાન અપુર્ણ હોવાથી આ ચંદ્રાવળાની અંદર કોઈપણ ખામ્યાત વીરૂધ્ધ જણાય તો મુજ વાંચનારાઓએ ક્ષમા કરવી. અને દ્રષ્ટી દોષથી કીંવા મતીદોષથી ખુદ તપાસતાં ભુલ માલમ પડે તો તે

ખામત લખી જાણાવવા તસ્તી લેવી જેથી આ લઘુ ગ્રંથની ખીજ
આવૃત્તીમાં તે ચુકો સુધારવામાં આવે.

સંવિજ્ઞ પક્ષી પંચમહા પ્રતધારી મુનીરાજને વાંચવા ભણવા
આ છુક જોઈશે તો પરમ પ્રિતી પુર્વક ભેટ કરવામાં આવશે.

સવંત ૧૯૩૯ ના શ્રાવણસુદ ૧ શનીવાર

તા. ૧૦ માર્ચ સને ૧૯૮૩

શ્રી જૈનહિતેચ્છુ મંડળી.

ભાવનગર.

શ્રી પ્રાર્શ્વનાથજીના ચંદ્રાવળા.

પ્રારંભ

દોહરો.

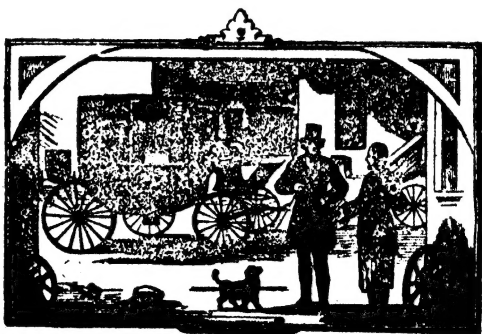
- પ્રથમ નમી જનરાજને, સમરી સારદ માય;
પભાણું પાર્શ્વ જાણેદનું, જન્મ ચરિત્ર ઉછાંચ. ૧
- ગુણી જનને કહેં વિનંતી, સુણા ધરી સહુ મેહર;
પાર્શ્વ પ્રભુ ગુણ ગાવતા, ઉપજે દીન દીન લેહર. ૨
- દ્રષ્ટી દોષથી દોષજે, જડ બુદ્ધિ અનુસાર;
માત્ર ભેદ નયને પડે, ક્ષમા કરી મનધાર. ૩
- પીંગળ પાઠ પઢ્યો નથી, ન લહુ ગુરૂલધુ ભેદ;
રચુ ગ્રંથ મતિ અલ્પથી, રૂઢ્ય ન ધરશે ખેદ. ૪
- ભણે ભણાવે પ્રેમશું, વાંચે પાર્શ્વ ચરિત્ર;
સુણે સુણાવે અવરને, પાંમે શુધ સમકિત. ૫
- પદ્માવતી પ્રસન્ન થઈ, સાર ચિંતવ્યું કાજ;
ધરણીદર દુઃખ દુર કરે, ભજે પાર્શ્વ જનરાજ. ૬
- પંચ પ્રકર્ણમાં વર્ણવ્યું, પાર્શ્વજાણેદ ચરિત્ર;
શાંતિ સુખ લીલા વધે, સુણતાં શ્રવણ પવીત્ર. ૭

(૨)

પંચ પ્રકરણનો સક્ષેપે વિસ્તાર.

કુંડળીયો છંદ.

પાર્શ્વજાણંદ ચરિત્રને, રચું યથા મતિ સાર;
ખાણારશી શોભા કહું, ચઉદ સુપન વિસ્તાર.
ચઉદ સુપન વિસ્તાર, જન્મ મોહોચ્છવ મુલ થાવે;
ઈંદ્રાદિકથી તેમ, છપ્પન કુમરી ગુણ ગાવે.
કમઠાસુર સુંવાદ, દાન દધ દિક્ષા લેવે;
કેવળ મોક્ષે (વરે) જન મંડળી, હીતેચ્છુક નીત સેવે

(૩)

પ્રકરણ ૧ લું પ્રારંભ.

દહરો.

પ્રથમ સર્ગમાં વરણવી, શોભા નગરીની સાર;

અઉદ સુપન વળી કુમરીકૃત, મોહોત્સવનો વિસ્તાર. ૧

રાગ ચંદ્રાવળાનો.

પ્રથમ જીણુંદના ચરણ નમીને, માગું સરસ્વતી પાસ;

મુજમન ઉલટ ઉપન્યો ભારી, ગુણ ગાવા પ્રભુ પાર્શ્વ;

ગુણ ગાવા પ્રભુ પાર્શ્વ ઉલાંસે, હિંમત ધરું હું તમારી આસે;

સાય કરજો અપરાધ ખમીને, પ્રથમ જીણુંદના ચરણ નમીને.

માગું સરસ્વતી પાસ. ૧

વળી પદ્માવતિ દેવી આરાધું, મદદ કરો મુજ આજ;

જીભાયે જસ મુજને આપો, પાર્શ્વ ગુણ ગાવાકાજ;

પાર્શ્વ ગુણ ગાવા કાજતે ખરું, તુમ પસાયે હિંમત ધરું;

દીન દીન શુભ ધ્યાને હું વાધું, વળી પદ્માવતી દેવી આરાધુ.

મદ કરો મુજ આજ. ૨

દેવી સરસ્વતિ માતાતુજ જંપુ, હું દાસ તારાનો દસ;

મુંઠ મતિમે પાર્શ્વ ગુણ ગાવા, હિંમત ધરી તુમ આશ;

હિંમત ધરી તુમ આશ મન ધારી, કૃપા કરી મતિ દેજો સુધારી.

જીભા જાયે અજ્ઞાન દુર કંપ્યું, દેવી સરસ્વતિ માતા તુજજપું.

હું દાસ તારાનો દાસ. ૩

કવિજન સર્વને કરજોડીને, કરે વિનતી હું આજ;

અલપ મતિથી ગ્રંથ રચુંહું, વર્ણવવા જન ગુણ કાજ;

વર્ણવવા જન ગુણ કાજ, તે જાણું, કાવ્ય કળાનો મર્મનવજાણું;

ક્ષમા કરજો મુજ દોષ દેખી, કવિજન સર્વને કરજોડીને.

કરે વિનતી હું આજ. ૪

ગુરુ ગઉતમના ચરણને નમી, ધ્યાન ધરું નવકાર.

ભક્તિ કરું જન ચોવિશ કેરી, મિથ્યાત છેદણ હાર.

મિથ્યાત છેદણહાર તે કસી, સમક્તિ પામ્યો રાય પરદેસી.

જ્ઞાતા ઉવઈની સાખ છે સમી, ગુરુ ગઉતમના ચરણને નમી.

ધ્યાન ધરું નવકાર. ૫

પ્રાણુંતદેવ લોકથી પાર્શ્વજન ચવી, માતા કુખ આવ્યા જમ.

ચઉદ સુપન માતાજી પેખે, સુરજન્મ મોહોચ્છવ કરે તામ.

સુરજન્મ મોહોચ્છવ કરે તામ ખહુ ઠાકે, વિવાદ થયો વળી કમ-

ઠની સાથે.

લઈ દીક્ષા તાર્યાં ખહુ ભવિ, પ્રાણુંત દેવલોકથી પાર્શ્વજન ચવી.

માતા કુખ આવ્યા જમ. ૬

વળી પ્રભુ પાર્શ્વજી વિહાર કરતાં, કર્યો કમઠે ઉપસર્ગ.

કેવળ પામીને દેશના દેવે, સાંભળે પ્રાણી ચઉવર્ગ,

(૫)

સાંભળે પ્રાણી ચક્રવર્ગ ખડુ બુદ્ધિ, મુક્તિવર્ચા પ્રભુ પાર્શ્વ તીહાં સુધી.
જેન હીતેચ્છુ કહે સર્વ પ્રતાંત, વળી પ્રભુ પાર્શ્વજન વિહાર કરંત.
કર્ચે કમરે ઉપસર્ગ. ૭

કાશી દેશમાં ખાણારસી નયરી, સ્વર્ગપુરી સિરદાર;
કોટ કિલ્લાની શોભાછે ભારી, વનસ્પતિ અતિભાર.
વનસ્પતિ અતિભાર ખડુ વેલ, દાઢમ દ્રાક્ષ આંખાને કેળ.
કુલકળાદી મેવાથી ભરી, કાશી દેશમાં ખનારસી નયરી.

સ્વર્ગપુરી સિરદાર. ૮

વશે વ્યવહારીયા અકળ ધનવંતા, કોટી લખેશરી જાણ;
નારી કરે કંકણ સોવન ચુડો, દામાણી ઝળકે ભાળ;
દામાણી ઝળકે ભાલ કુલ તાળ, ઝાંઝર ધુધરા ઝણઝણાટ ઝાઝા.
નહીં કોઈને મન કાંઈપણ ચિંતા, વશે વ્યવહારીયા અકળ ધનવંતા
કોટી લખેશરી જાણ. ૯

વાવ્ય સરોવર કુપ ખડુ પ્રૌઢા, નદી ગંગાજળ જાણ,
સુંદરી સોળ સણગાર સજીને, આવે રૂપની ખાણ;
આવે રૂપની ખાણ ભરે પાણી, સોવન બેડુ ને મોતી ઇંદોણી.
ભર ગુંજારીત શોભે અંબોડા, વાવ્ય સરોવર કુપ ખડુ પ્રૌઢા,
નદી ગંગાજળ જાણ. ૧૦

જનદાર શિખર ખડુ ઉતંગા, દેખે પ્રેમેસુર રાય.
ધળ ફરકે જન ગુણગાતી, સુરવધુ પ્રણમે પાય.

(૬)

સુરવધુ પ્રણમે પાય, ચિત્ત ધારી, અષ્ટ મંગળને કળશા ભારી.

ભવીઆણુ પેખીને થાય મનરંગા, છનધર શિખર ખહુ ઉતંગા.

દેખે પ્રેમે સુર રાય. ૧૧

પુરૂષ સ્ત્રી અતિ પોશાકે સુંદર, આલુષણુ ધરે મન રંગ;

હૈમ દાગીના દીપે ખહુ ભારી, હીરા જડયા ઉતંગ.

હીરા જડયા ઉતંગ ખહુ ચુની, લાલ પીળીની શોભા નહીં ઊણી;

વાણી વિનોદ ખહુ થાયછે અંદર, પુરૂષ સ્ત્રી અતિ પોશાકે સુંદર.

આલુષણુ ધરે મન રંગ. ૧૨

ઘણીપેરે શોભા નગરીની જોઇ, ઝંખામણ પામી મન;

સ્વર્ગપુરી આકાશમાં પેઠી, નવી દેખે કોઇ જન.

નવી દેખે કોઇ જન નિઃશંકા, જ્યાપાત દરિયામાં લંકા.

ઉપમા નહીં જગ તે સમી કોઇ, ઘણીપેરે શોભા નગરીની જોઇ.

ઝંખામણ પામી મન. ૧૩

ઘણી નગરીમાં રાજ્ય કરે વળી, અશ્વસેન લુપાળ;

ન્યાયવંત નિરાપક્ષ નિરધારી, દીનદયાળ કૃપાળ.

દીનદયાળ કૃપાળ તે સાચો, દાન ધર્મ જીવ દયાયે માચો;

છન પુત્રે તીઉકાળ લળીલળી, ઘણુ નગરીમાં રાજ્ય કરે વળી.

અશ્વસેન લુપાળ. ૧૪

અશ્વસેનજી રાય ગુણગ્રામી, ખહુ બુદ્ધિ ખળવંત;

વામા નામેછે તાસ પટરાણી, સુદ્ધ મન સમકીતવંત.

(૭)

સુદ્ધ મન સમકીર્તવંત ગુણખાણી, નીશદીન શુભ પરીણામે ઉલખાણી
જન ભકિતમાં ન રાખે કાંઈ ખામી, અશ્વસેનજી રાય ગુણગ્રામી.

ખડુ બુદ્ધિ ખળવંત. ૧૫

દશમા દેવલોક પ્રાણાંતથી ચવીયા, પાર્શ્વજીર્ણદ ગુણ ગોહ;

ચઈત્રવદ ચોથે ગર્ભ ઠેવંતા, માતા વામા કુખ સ્નેહ;

માતા વામા કુખ સ્નેહ તેમાત, ચઉદ સુપમને પાછલીરાત;

મલાતે રાજ સાથ ઉચરીયા, દશમા દેવલોક પ્રાણાંતથી ચવી

પાર્શ્વજીર્ણદ ગુણ ગોહ. ૧૬

સ્વામી પેહેલે મેં ગજવર દીઠો, ખીન્ને પ્રથમ ખળવંત;

ત્રીન્ને સુપને કેસરી લીધો, ચોથે લક્ષ્મી ગુણવંત;

ચોથે લક્ષ્મિ ગુણવંત જગમોહો, માળા કુસુમની પાંચમે સોહો;

છઠે ચંદ્ર સીતળ મુખ પેઠો, સ્વામી પેહેલે મેં ગજવર દીઠો.

ખીન્ને પ્રથમ ખળવંત. ૧૭

સાતમા સુપને સુરજ સોહો, આડમે ઇંદ્રદજ સાર;

નવમે કળશ મનોહર દીપો, પદ્મસરોવર નિરધાર;

પદ્મ સરોવર નિરધારતે દશમે, સાગર સુંદર પેખ્યા હરખમે;

ખારમે વિમાન દેખી મન મોહો, સાતમા સુપને સુરજ સોહો.

આડમે ઇંદ્રદજ સાર. ૧૮

રત્નની રાસતો તેરમે દેખી, ચઉદમે નિરધુમની ઝાળ;

એમ અનુક્રમે મેં સુપના નિરખ્યા, સાંભળો દીનદયાળ;

(૯)

સાંભળો દીન દયાળ મુજવાણી, તેડાવો સુપન પાઠક ગુણખાણી;
કરે નિચાર સુભાવળી પેખી, રત્નની રાસતો તેરમે દેખી.

ચઉદમે નિર્ધુમની ઝાળ. ૧૯

સેવક આવ્યા તવ રાય આદેશે, સુપન પાટકને ઘેર;
સ્વામી પધારો રાજ દુવારે, કરી પ્રેમ ધરી રૂડી પેર;
કરી પ્રેમ ધરી રૂડી પેર તે કાજ, તતક્ષીણ આવી પ્રાણમ્યારાજ;
બેડા આસનપર મન ઉલાસે, સેવક આવ્યા તવ રાય આદેશે.

સુપન પાટકન ઘેર. ૨૦

રાય કહે પાઠકજી સુણો, પેખ્યા રાણીચે ઉદાર;
પશ્ચિમ નિશાચે અલ્પ નિંદ્રામાં, ચઉદ સુપન નિરધાર;
ચઉદ સુપન નિરધાર તે શમદા, તે સકળ સાસ્રે કેવાછે ઉમદા;
સકળ ગુણી ગ્રંથ પ્રકાશી ભણો, રાય કહે પાઠકજી સુણો.

પેખ્યા રાણીએ ઉદાર ૨૧

સુપન પાઠક કહે સુણો નરપતિ, એ ચઉદ સુપન સુખદાય;
સુજસ કીર્તિ વિસ્તરે જગમાં, વયરીનો ભય દુર જાય;
વયરીનો ભય દુર જાયતે જશે, માતાજી દીનમણી પુત્ર તુમ થાશે;
રિદ્ધિ વૃદ્ધિને આનંદ રતિ, સુપન પાઠક કહે સુણો નરપતિ.

એ ચઉદ સુપન સુખદાય ૨૨

તવ રાજ મન હર્ષે ખહુ પામ્યા, રાણી મન હરખ નમાય;
સુપને પાઠકને દાન ખહુ દીધું, હર્ષથી મંગળ ગાય;

(૯)

હર્ષથી મંગળ ગાઈને દેવે, આશીર્વાદ દઈ પાઠક લેવે;
ગયા પાઠક ખડુ આણુંદ જામ્યા, તવ રાજમન હર્ષે ખડુપામ્યા.

રાણી મન હરખ ન માય ૨૩

પ્રાણાંત દેવ લોકથી પાર્શ્વજન ચવીયા, ચઈત્રવદ ચોથ સુભચોગ;
શુભ નક્ષતરે માતાજી કુખે, આવ્યા તજી સ્વર્ગના ભોગ;
આવ્યાતજી સ્વર્ગના ભોગતે જામ, આસન કંપ્યું ઇંદ્રનુ તામ;
વંદનકાન્તેસઉંદ્ર સંચરીયા, પ્રાણાંતદેવ લોકથી પાર્શ્વજનચવીયા
ચઈત્રવદ ચોથ સુભચોગ. ૨૪

માતા વામા દેવી આગળ આવ્યા, ઇંદ્ર સહ તોણીવાર;
પ્રસંશા કરે માતાજી કેરી, પુન્યવંત ગુણ ભંડાર;
પુન્યવંત ગુણ ભંડાર ગુણ ગ્રામી, ત્રણુભુવનનો નાયક પાંખી;
સુખ અર્થ વળી ઇંદ્ર ઉચરીયા, માતા વામાદેવી આગળ આવ્યા.
ઇંદ્ર સહ તોણીવાર. ૨૫

વળી માતાજી એ ચઊદ સુપન્ન, ઉત્તમ ફળ નીખાણ.
સુજસ કિર્તી પ્રસવે ભારી, કલ્પ પ્રક્ષ સમાન.
કલ્પ પ્રક્ષ સમાનથી સાર થાશે, પુત્ર ત્રીલોકી આધાર.
ધરશે જોગી જતી ધ્યાન શુભ મન, વળી માતાજીએ ચઊદસુપન.
ઉત્તમ ફળ નીખાણ. ૨૬

આણીપેરે સુપન અર્થ પ્રકાશી, મળી ચોસઠે ઇંદ્ર.
નંદીસર જઈ મોહોચ્છવ કરતા, ચવન કલ્યાણીક રંગ.

(૧૦)

ચવાણ કલ્યાણીક રંગથી કરી, જન ગુણ ગાવે ઉલટ ધરી.
હર્ષભેર જય નિજ આવાસી, ઐણીપેરેસુપન અર્થ પ્રકાશી.

મળી ચોસઠે ઇંદ્ર. ૨૫

ડોળા નરપતિ પુરતા તામ, માતા મન હરખ ન માય;
જન પુજે ખહુ ભાવસું દીનદીન, સખીચો સાથ ઉછાંહ.
સખીચો સાથ ઉછાંહ ગુણગાતે, સર્પ દીઠો એક અંધારી રાતે.
કર ઊંચો કર્યો રાયનો તામ, ડોળા નરપતિ પુરતા નામ.

માતા મન હરખ નમાય. ૨૬

પ્રભાતે પ્રતાંત પુછતા રાય, ભાષે રાણી ગુણ ગોહ.
તિમિર રચણીમાં સર્પ મેં દીઠો, તુમકર ઊંચો કરેહ.
તુમકર ઊંચો કરેહ તેવારે, રાય વિચારે એ ગર્ભ પ્રભાવે,
નામ ઠેવશું પ્રભુ પાર્શ્વ કુમાર, પ્રભાતે પ્રતાંત પુછતા રાય.

ભાષે રાણી ગુણ ગોહ. ૨

અનુક્રમે પુરાણ માસજ ખહુ પોસ દશમ સુખકાર.
કુળણપક્ષ વિશાખા ચોગે, જનમ્યા પાર્શ્વ કુમાર,
જનમ્યા પાર્શ્વકુમાર દયાળા, સાતે નરકે થયા અજવાળા.
થાવરને પણ સુખ ખહુ થયા, અનુક્રમે પુરાણમાસજ ખહુ.

પોસ વદ દસમ સુખકાર. ૩

તવ છપ્પન દીગ કુમરી આવે પ્રભુ મુખ જોવા કાજ.
અષ્ટ મંગળાદિક કરમાં ધારી, વંદવા કાજ માહારાજ,

વંદવા કાજ માહારાજ ઉછાહે, આણંદ અંગ ન માય.

કરે સણગાર ખહુ હર્ષથી ભાવે, તવ છપ્પન દીગ કુમારી આવે.

પ્રભુ મુખ જોવા કાજ. ૩૧

અનુક્રમે છપ્પને દીગ કુમારી, આવે કહું તસ પાઠ.

અઘોલોકની આઠ કુમારી, ઉર્ધ્વ લોકની આઠ.

ઉર્ધ્વ લોકની આઠપત્યેકની, પુર્વ પશ્ચિમ દક્ષિણ રચકની.

ઉત્તર વિદિશીની આઠ આઠ સુરી, અનુક્રમે છપ્પને દીગ કુમારી.

આવે કહું તસ પાઠ. ૩૨

અઘો લોકની આઠ કુમારી, આવી નમી પ્રભુ માય,

જો જન એક અશુચી ટાળંતી, ધરી મન ઉછાંય

ધરી મન ઉછાંય ખહુ ધારી, ઉર્ધ્વ લોકની આઠ કુમારી

જળ કુસુમ ખહુ વરસાવે ભારી, અઘો લોકની આઠ કુમારી.

આવી નમી પ્રભુ પાય. ૩૩

આઠ કુમારી પુર્વ રચકની, ધરી દરપણ ખુશ થાય.

દક્ષિણની આઠ કળશા ધરતી, પશ્ચિમની ધરે પંખાય.

પશ્ચિમની ધરે પખાયતે આઠ. ધરે ઉત્તરની ચામર હાથ.

વિદિશીની ચારચાર દીપ રક્ષકની, આઠ કુમારી પુર્વ રચકની.

ધરી દરપણ ખુશ થાય. ૩૪

ઐણીપેરે છપ્પને દીગ કુમારી, ગુણ ગાવે પ્રભુ પાસ.

(૧૨)

કેળતાણાં ત્રણ ધર કરીને મર્દન સ્નાન ઉલ્લાસ.

મર્દન સ્નાન ઉલ્લાસથી કેરે, સજ સાણગાર પ્રભુમુકાછે ધરે
હિતેચ્છું નીજ ધામે પરવરી એણીપેરે છપ્પને દીગ કુમારી.

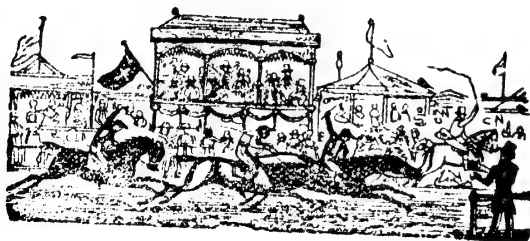
ગુણ ગાવે પ્રભુ પાસ. ૩૫

છતિ પ્રકરણ ૧ લુ સમાપ્ત.

દોહરો.

પ્રથમ વિભાગે એ કહ્યો, પાર્શ્વ તણા અધિકાર;

વાંચો ભણો સુખે સુણો, આગળ વાત રસાળ.

(૧૩)

પ્રકરણ ૨ જું પ્રારંભ.

દોહરો,

ખીજે સરજો પાર્શ્વનો, મોહોત્સવ કરે સુરરાય;

વાદ કમઠ સહુ સાંભળો, હર્ષ ધરી મનમાંય. ૧

રાગ ચંદ્રાવળાના

તતક્ષણ આસન ઇંદ્રનુ કંધ્યું, હરિ ચિન્તવે તામ;

અવધિ જ્ઞાને નિરખતા જાણ્યું જનમ્યા સ્વામ;

જાણ્યું જનમ્યા સ્વામ સુખકારી, તોડાવ્યા શક્ર ઇંદ્ર તેવારી;

ઇંદ્ર ખજાનો સુધોષાહુ જપું, તતક્ષણ આસન ઇંદ્રનુ કંધ્યું

હરિ મન ચિન્તવે તામ. ૩૬

ઇંદ્ર આ દેશે શક્રતવ ઉઠ્યો, કીધો સુધોષા નાદ;

પ્રભુ જન્મ મોહોચ્છવ કારણે સઉ, આવજો આણે સાદ;

આવજો આણે સાદતે આજ, નંદીસર અઠાઈ મોહોચ્છવકાજ;

સજથયા સુરમન આણુંદ ઉઠ્યો, ઇંદ્ર આ દેશે શક્રતવ ઉઠ્યો.

કીધો સુધોષા નાદ. ૩૭

પાલક નામે વૈમાનમાં ખેઠા, હરી ખહુ ધરી આણુંદ;

પાર્શ્વ જાણુંદનું સુખકુ જોવા, તોડવા ભવો ભવ રૂંદ;

તોડવા ભવોભવ રૂંદ નિરધારી, નાગ હવકાસર કેશરી સ્વારી;

છાગ ગરૂઝ ચડયા કેઈ જોષા, પાલક નામે વૈમાનમાં બેઠા.

હરી ખહુ ધરી આણુંદ. ૩૮

મીત્ર નારીના પ્રેર્યા કેઈ આવે, કેઈ ધરી મન આણુંદ.

કેઈકેઈ નાહીક જોવાને કાજે, કેઈ ભકિત કરવા છણુંદ.

કેઈ ભગિત કરવા છણુંદની આશ, વાહન વૈમાને શંકણ આકાશ.

ન સુઝે સુર્ય પ્રકાશ તે વારે, મીત્ર નારીના પ્રેર્યા કેઈ આવે.

કેઈ ધરી મન આણુંદ. ૩૯

ધરી આણુંદ સહ સહીયર આવે, વિનચે વંદી પ્રભુ માન.

પંચરૂપહરિ પ્રગટ કરીને, એક રૂપે પ્રભુ ધરે હાથ.

એક રૂપે પ્રભુ ધરે હાથ ખહુ ઠાઠે, એક રૂપે છત્ર ધરે શીર નાથ.

બે રૂપે બે ખાનુ ચામર ઢાળે, ધરી આણુંદ સહ સુરવર આવે.

વિનચે વંદી પ્રભુ માન ૪૦

એક રૂપે હરિ પ્રભુની આગળ, ઉલાળે વજ્ર ઉમંગ.

મેરૂ પર્વત જઈ સિંહાસણે ઠવતા, ઇંદ્ર ચોસઠ મળીયા રંગ.

ઇંદ્ર ચોસઠ મળીયા રંગ ગુણગ્રામી, ક્ષીરોદ્ધી માધવ વર ધામી

વળી લાવ્યા શુ ગંગાજળ, એક રૂપે હરિ પ્રભુની આગળ.

ઉલાળે વજ્ર ઉમંગ. ૪૧

આઠ જાતના કળશ ભરીને, અભિષેક અઢીસેહ જાણ

અંદન કુસુમે પુજા આરતી, કરતા ગીતને ગાન,

કરતા ગીતને ગાન ખહુ નાટ, વળી આજેખે મંગળ આઠ.

હરખીત થાય આર્યવ કરીને, આડ જાતના કળસ ભરીને.

અભિષેક અઢીસેહ જાણુ. ૪૨

આણંદભેર એમ આર્યવ કરીયા, મુકયા માતાજી પાસ.

કુંડળ જુગલ વસ્ત્ર ઓસીકે, ગેડી દડો રત્નમાં વાસ;

ગેડી દડો રત્નમાં વાસ તે મુકે, કોડ ખત્રીસ સહસ સોનૈયા સુખે.

વરસાવી સહ ઇંદ્ર સંચરીયા, આણંદભેર આર્યવ કરીયા.

મુકયા માતાજી પાસ. ૪૩

ઇંદ્રપતિ તવ ઉચર્યા વાણી, સાંભળો સહજન ભેદ.

પ્રભુ માતાપર શેષ જે ધરશે, તસ શિર થાશે છેદ.

તસ શિર થાશે છેદ તે સહી, પ્રભુ અંગુઠે અમૃત વહી,

ગયા નંદીસર અઢાઇ જાણી, ઇંદ્રપતિ તવ ઉચર્યા વાણી.

સાંભળો સહજન ભેદ. ૪૪

ઇંણીપેરે ઇંદ્ર ચોસઠે મળી, નંદીસર અઢાઇ સાર.

કરવા પ્રીતથી સાથ સંચરીયા, જન્મ મોહોર્યવ કિરતાર

જન્મ મોહોર્યવ કિરતારનો કરે, અઢાઇ મોહોર્યવ ભાવ નિરમજે

ગુણ ગાતાં દુઃખ જાયછે ટળી, ઇંણીપેરે ઇંદ્ર ચોસઠ મળી.

નંદીસર અઢાઇ સાર. ૪૫

તતકક્ષીણ રાજ વધાઇ પામ્યા, જનમ્યા પુત્ર સુખકાર

સાકર ક્રોધ વેહુંચિયા ભારી, કેદી છોડયા તતકાળ;

કેદી છોડયા તતકાળ તે સહુ, આણંદ મંગળ વરત્યોછે ખહુ;

દીવાળીથી અધિક દીન જામ્યા, તતક્ષીણ રાજ વધાઈ પાંખ્યા.

જનમ્યા પુત્ર મુખકાર ૪૬

ઘેર ઘેર તોરાણ પ્રાધ્યા છે ભારી, આહોરુદ્ર વ નવ નવે રંગ;

રાજ કાજ વેહેવાર સહી મુકી, ધરતા મન ઉછરંગ;

ધરતા મન ઉછરંગ તે આજે, દશદીન આરુદ્ર માંડચાછે રાજે;

દાદશમે દીન નાત જમાડી, ઘેર ઘેર તોરાણ પ્રાધ્યાછે ભારી.

આહોરુદ્ર વ નવનવે રંગ. ૪૭

શુભ મુરત શુભ નક્ષેતર જોઈ, ગ્રહપણ ઉત્તમ સોય,

પાર્શ્વ કુમાર શુભ નામ થાપતાં, જય જય શબ્દો ખહુ હોય;

જય જય શબ્દો ખહુ હોય સહ મુખ, દીન જાચકની ભાગીછે ભુખ;

નરહુ નગ્રે દરિદ્ર કોઈ, શુભ મુરત શુભ નક્ષેતર જોઈ

ગ્રહપણ ઉત્તમ સોય. ૪૮

અનુક્રમે દીર્ઘવય પામતા જાય, સુદ ખીજ શશીપરે સ્વામ;

કાંતી દેખી રવી મુખ સંતાડે, થાય જોખનવય જામ;

થાય જોખન વય જામ ગુણધારી, માતપીતા દિક હરખ અપારી;

સજ્જન કુટુંબ મનહર્ષી ન માય, અનુક્રમે દીર્ઘ વય પામતા જાય.

સુદ ખીજ શશીપરે સ્વામ. ૪૯

જોખન વયે પ્રભુ પાર્શ્વજી પોહોત્યા, કર્યો મન વિચાર;

સકળ મુખ ઠામે ગુણ ધામી, રૂપે રંભા સમાન;

રૂપે રંભા સમાન રાય બેટી, પ્રભાવતી અકળ ગુણ પેટી;

(૧૭)

પાણીગૃહણ પ્રભુ પાર્શ્વનું કરતા, જોખન વય પ્રભુ પાર્શ્વજી પોહોત્યા

કર્યો મન વિચાર. ૫૦

સોના રૂપાને સોગટે ખાજી, રમતા પાર્શ્વકુમાર;

ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી દેખીને પાંમે, મનમાંહી હર્ષ અપાર;

મનમાંહી હર્ષ અપાર તે વેળા, મળી પુરજન સરવે ભેળા;

જય નગરના ખહાર ખહુ રાજી, સોના રૂપાના સોગટે ખાજી.

રમતા પાર્શ્વ કુમાર. ૫૧

થાળ પુજપા કેરો ભરીને, ખાન પાન વિષેક;

ખહુ ઠાઠે તે સહ સંચરીયા, પુર ખાહીર અનેક;

પુર ખહાર અનેક તે વાર, તતક્ષિણ પુછે પાર્શ્વકુમાર;

જાઓ તમે ક્યાં સર્વ મળીને, થાળ પુજપા કેરો ભરીને.

ખાન પાન વિષેક. ૫૨

પ્રશ્ન સાંભળી રૈયત બોલે, સાંભળો રાય સુબાણ;

કમઠ જોગીસર તપસ્યા કરે, પુરખાહીર જે રાન;

પુર ખાહીર જે રાન તે માંહી, અગ્નિ પરજળી તપ કરેછે તાંહી;

નહીં તપસી કોઈ તેહની તોલે, પ્રશ્ન સાંભળી રૈયત બોલે.

સાંભળો રાય સુબાણ. ૫૩

હાથમાં મોટી માળા તે ધારે, ગળામાં રૂદ્રની માળ;

સિંહ ચામડનું ખીછાણું તેહનું, કાન કાંડી મુંદ્રા ઘાલ;

કાનકાંડી મુંદ્રા ઘાલ તે ઘાલે, કાષ્ઠ ખડકી પંચ અગ્નિ પરજળ;

તેહને વંદન જઇએ આ વારે, હાથમાં ઓઠી માળા તે ધારે.

ગળામાં રૂદ્રની માળ. ૫૪

પાર્શ્વકુમાર તામ્ર મનમાં ચિંતે, જોવાને તપસી એહ;

ખડો જ્ઞાની છે કેવો તે ચોગી, દેખવા ચાલ્યા સ્નેહ;

દેખવા ચાલ્યા સ્નેહ તે આવ્યા એહનાં નેણુજેઘ અચરિજ પામ્યા;
કરે તપસ્યાઓ અજ્ઞાન રીતે, પાર્શ્વકુમાર તામ્ર મનમાં ચિંતે.

જોવાને તપસી એહ. ૫૫

પાર્શ્વ પ્રભુજી તપસીને પુછે, સુણો જોગી જપધામ;

કોણ દેશના વતની છો તુમે, શુંછે તમારું નામ.

શુંછે તમારું નામ કહો ખરું, કીયાં વસેછે તમારો ગુરુ.

અગ્નિકાષ્ઠમાં કહો ફળ શુંછે, પાર્શ્વ પ્રભુજી તપસીને પુછે.

સુણો જોગી જપધામ. ૫૬

કહે તપસી સુણો ખડે રાજન, હમ વાશી વનવન;

આજ અહીં કાલ દુસરે વસીયે, નહીં એક આસન;

નહીં એક આસન હમ ધામ, કમઠ જોગીસર મેરાહે નામ;

જ્ઞાની હમ ગુરુએ દાખ્યા હેધન, કહે તપસી સુણો ખડે રાજન.

હમ વાશી વનવન. ૫૭

રાય કહે શુંધનછે તેમાં, નહીં પુન્ય પ્રાપ્તિ લગાર;

કાન ફાડીને લંજોઠી મારી, ફાકટ માળા કરધાર;

ફાકટ માળા કરધાર તે ધારી, દયા ધર્મ નહીં જાણો લગારી;

(૧૬)

રાખ ચોળે કહો ક્ષણું એમાં, રાય કહે શુ ધનછે તેમાં;

નહી પુન્ય પ્રાપ્તિ લગાર. ૫૮

તપસી કહે સુણો રાજવી ખાતા, ખેલો અશ્વ થઈ સ્વાર;

ખાનપાન ભોગ ઉપભોગ કરા. જાણો ભેદ નીરધાર;

જાણો ભેદ નીરધાર તેતુજ. જોગીકે મત હે બહુ ગુજ;

મતકોછેડો અમ કહેતે વિખ્યાતા. તપસી કહે સુણો રાજવીખાતા

ખેલો અશ્વ થઈ સ્વાર. ૫૯

રાય કહે કુણુ તેરાહે ગરૂ, જાણુ દીધી તને કષ્ટની શીખ.

ધર્મ ભેદ નવિ પીછાણુ તેણુ, આપીછે તુજને દીક્ષ.

આપીછે તુજને દીક્ષ અસારી વસે વનમાં પશુ પક્ષ ભીખારી;

શું દેખાડુ સુખકળ ખરૂ, રાય કહે કોણુ તેરા હે ગરૂ.

જાણુ દીધી તને કષ્ટની શીખ. ૬૦

તપ્ત તપસી મન ક્રોધથી ખોલે, હમ ગરૂ હે ગુણવંત;

અગ્નિકાષ્ટમાં ક્ષણ છે ભારી, પરભવ ધન બહુ દંત;

પરભવધન બહુ દંત તે દેવે, કંચન કામની આલવ નશેવે;

નહી આવે કોઈ હમગરૂ તોલે; તપ્ત તપસી મન ક્રોધથી ખોલે.

હમ ગરૂ હે ગુણવંત.

રાય કહે સુણુ જોગી હીણુમતિ, દયા ધરમકા મુજ;

તેહનો અંશ નહી તુજમાં કાંઈ, ક્યા કરે ફાકટ ફુલ;

ક્યા કરે ફાકટ ફુલ અપારી, ઊડો આલોચી જો નિરધારી;

(૨૦)

તવ જપ ફળ નહીં પામીશ રતી, રાય કહે સુણો જોગી હીણમતિ
દયા ધરમકા મુળ. ૬૨

તવ જોગી માન મુકીને બોલે, સુણો મહિપતિ સુળાણ,
ખાત દયાકી દાખવો અમકુ, ભુલ ચુક ક્ષમા માન;
ભુલચુક ક્ષમામાન અમારી, ડાગડમાળ સખ દુર નિવારી;
ઉપકાર માનીશ હું તારો અતોલે, તવ જોગી માન મુકીને બોલે.
સુણો મહિપતિ સુળાણ. ૬૩

સેવકને તવ રાય ફરમાવે, કાષ્ટપર જળતું જોહ;
ચીરાવી નાગ માંહેથી કાઢ્યો, પરજળતી તસદેહ.
પરજળની તસ દેહતે ભાળી નવપદ્મ મંત્ર તુતું સંભળાવી.
નાગ ધરણીદ્ર પદવીને પાવે. સેવકને તવ રાય ફરમાવે.
કાષ્ટપર જળતું જોહ. ૬૪

તવ જોગી મુખ ઝાંખો ખહુ પડ્યો, ભરાણો ક્રોધ અપાર;
નગ્નલોક સઉ ફીટ ફીટ કરતા, પહોચ્યા નગ્રમોઝાર
પહોચ્યા નગ્રમોઝાર પછવાડી, અજ્ઞાન કષ્ટથી કમઠ અવતારી;
મરી પરભવ મેઘમાળી તે થયો, તવજોગી મુખ ઝાંખો ખહુ પડ્યો.
ભરાણો ક્રોધ અપાર. ૬૫

પાર્શ્વકુમારને નગ્રી પ્રસંશે, વાધીછે કિર્તી અપાર.
ગામ ખધામાં જય જય શબ્દો, વર્ત્યોછે સુજસ અપાર.)
વર્ત્યો છે સુજસ અપાર સભીગામે, ભોગવે નવ નવા મુખ અનુક્રમે

(૨૧)

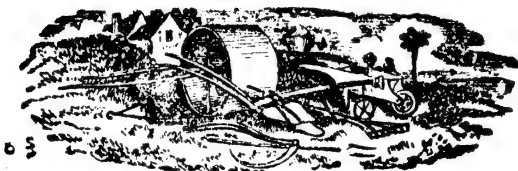
જૈન મંડળી હિતેચ્છુ મુખવેલશે, પાર્શ્વકુમારને નગ્રી પ્રસંશે.

પાધીછે કિર્તી અપાર, ૬૬

દોહરો.

ખીજો સર્ગે એ કહ્યો, પાર્શ્વતણા અધિકાર.

મન સ્થીર રાખી સાંભળો છે ખહુ વાત રસાળ.

(૨૨)

પ્રકરણ ૩ જું પ્રારંભ.

દોહરો.

ત્રીજે સરજે સાંભળો, દાન દીએ કિર્તાર;

દિક્ષા મહોચ્છવ સુર કરે, વરઘોડા (નો) વિસ્તાર. ૧
રાગ ચંદ્રાવળાનો.

એકદીન રાણી સંગ ખહુ પ્રીતે, વસંત ખેલવા કાજ;

પાર્શ્વે પ્રભુજી વનમાં ફરતા, પ્રાસાદ દેખ્યું જનરાજ;

પ્રસાદ દેખ્યું જનરાજ તે ધામ, જઈ જોડા પ્રભુ પાર્શ્વે તેડામ

જોઈ ચિત્રામણ વિચાર્યું ચિતે, એક દીન રાણી સંગ ખહુ પ્રીતે
વસંત ખેલવા કાજ. ૬૭

નવલવ નેહ રાજીલનો છોડી, નેમી જીનેશ્વર દેવ

સંજમ લઈ પ્રભુ મુકિત સધાવ્યા, કોડી સુર સારે સેવ

કોડી સુર સારે સેવ થઈ રાગી. તતક્ષિણ હુવા પાર્શ્વે વૈરાગી

ચિત્ર જોઈ મદમાનને મોડી, નવલવ નેહ રાજીલનો છોડી

નેમી જીનેશ્વર દેવ. ૬૮

લોકાંતીક સુર ઉચરે વાણી. કરજોડી નિરધાર

સંજમ સમય આમ થોડોછે ખાકી, નાથ પધારે નિજદાર

નાથ પધારે નિજદાર તે જીવે, રાણી પ્રભાવતી ખીણ ખીણ રૂવે

સમજવે માતપિતા ગુણખાણી, દોકાંતીક સુર ઉચરે વાણી
કરજોડી નિરધાર. ૬૯

વરશીદાન પ્રભુ પાર્શ્વજ દેવે, કાપે દુઃખી દીન દુઃખ
દાબીદ્ર ખટ માસનું નાશો, રોગ ક્ષય થાય ખહુ સુખ
રોગ ક્ષય થાય ખહુ સુખ તે થાયે, જન્યક માગવા જે તીહાંજય
આસ સરવેની પુરે સુરતેવે, વરશીદાન પ્રભુ પાર્શ્વજ દેવે
કાપે દુઃખી દીન દુઃખ ૭૦

જાવત ભોગ કરમ ક્ષય જાણી, ધરતા મન વૈરાગ
સુખભર ત્રીસ વરસ ધર વાસે, વશિયા પાર્શ્વવ કુમાર
વશિયા પાર્શ્વવ કુમાર માહારાજ, દીક્ષા મહોચ્છવ કરવા કાજ
આવે સુરમન ઉલટ આણી, જાવત ભોગ કરમક્ષય જાણી
ધરતા મન વૈરાગ. ૭૧

ચોસઠ ઇંદ્ર મળીઆ તે વારે, તિરથ આપધિ શ્રેષ્ઠ
આઠ જાતના કળશ ભરીને, એક સહસને અષ્ટ
એક સહસને અષ્ટ શુભ ભરે, પ્રથમ અભિષેક રાયજ કરે
પાછળ સુર અભિષેક ઉદ્ધારે, ચોસઠ ઇંદ્ર મળીઆ તેવારે
તિરથ આપધિ શ્રેષ્ઠ. ૭૨

અગ્રકર્મા સુર તરૂનીપેરે, દેવ નચુકે વિવેક
શિખિકાપર સુંદર શોભિત, સિહાસણ કીધું એક
-સિહાસણ કીધું એક તે ડામ, બેઠા પાર્શ્વવ પ્રભુજ સ્વામ

(૨૪)

કાંતી દેખીને રવિ થિર રહે. અલંકર્યા સુરતરૂની પેરે

દેવ ન ચુકે વિવેક. ૭૩

દક્ષિણ દિશાએ વડેરી બેડી, પાટસાટક લઈ હાથ

વામ દિશે આમઘાતરી સોહે, ધરી શણગાર ખહુ ઠાડ

ધરી શણગાર ખહુ ઠાડ તે પાછળ, ધરે છત્ર એક જોવના આમળ

ઇશાન રૂળ કરનાર તે શ્રેઠી, દક્ષિણ દિશાએ વડેરી બેડી

પટસાટક લઈ હાથ. ૭૪

અગ્નિ ખુણમાં એક જોવનાસોહે, રત્નમય પંખો હાથ

ચલત શિખિકા ગુણ ગાવતી, સર્વે મળીને સાથ

સર્વેમળીને સાથ તે જોતી, નવનવા મંગળ ગીતો તે ગાતી

જણી વાણીએ આલ મંડળ મોહે, અગ્નિખુણમાં એક જોવનાસોહે

રત્નમય પંખો હાથ. ૭૫

શક ઇશાન તો ચામર ઢોળે, વાજંતનો નહીં પાર

અષ્ટમંગળ સુખ આગે ચલંતા, ઇંદ્રધ્વજ અણકાર

ઇંદ્રધ્વજ અણકાર તે ભારે, સુર વધુ પેખી પ્રણામ કરે

ભક્તિ ભાવે જય જય સુર બોલે, શક ઇશાન તો ચામર ઢોળે

વાજંતનો નહીં પાર. ૭૬

ખડા આડંબરે વરઘોડો ચડીઆ, સંક્ષેપ કહુ વિસ્તાર

નીશાન ડંકાનો અવાજ થાવે, તે મેઘ ગર્જના ધાર

તે મેઘ ગર્જના ધારથી ભારી, કરે ખુંખારા અતુલ તોખારી

(૨૫)

સોવન લગામ પાય અમુલ અંઝરીયા, ખડા આડંખરે વરઘોડો
ચડીઓ. સંક્ષેપ કહુ વિસ્તાર. ૭૭

વળી વિષેક ગજપર સોહે, અંખાડી રત્ન જડીત
ગજ સુંઠ ચામર ફરકે ચોદીશ, ચાલે મન મદ ધરીત
ચાલે મન મદ ધરીત ખંહુ હાથી, લમર ગુજરે મદ ઝરેછે જ્યાંથી
તે દેખી અયરાવણુ મોહે, વળી વિષેક ગજપર સોહે
અંખાડી રત્ન જડીત. ૭૮

સોવન રથમાં રીખવ જોતરીયા, તસ સીંગ રત્ન જડીત
અંઝરના ઝણણાટ ખંહુ થાવે, વાત ન શ્રવણ પડીત
વાત ન શ્રવણ પડીત સંભળાયે, વાજંત્ર નાદ ભુગળ ખંહુ થાયે
ત્રાંસા ઢોલ પડગમ પાયદળીઆ, સોવન રીખવ જોતરીયા
તસ સીંગ રત્ન જડીત. ૭૯

પેહેરી મુંદરીઓ સાણગાર સડ, ગાવે ગીત ઉલાશ
મધુર સ્વરે મુર વધુ ગુણુ ગાતી, લળી લળી મન ખંહુ હોંશ
લળી લળી મન ખંહુ હોંશ રંગમચ્ચે, આવ્યો વરઘોડો પુરને વચ્ચે
શોભાથી જન મન થંભીજ રહ્યું, પેહેરી મુંદરીઓ સાણગાર સડ
ગાવે ગીત ઉલાશ. ૮૦

પોજે પોજેથી શેરીએ શેરી, આવે ઘરેઘરથી તમામ
પ્રદેશ સ્ત્રીને પાળકો આવે. જુએ ખજરની માંહી
જુએ ખજરની માંહી તે ભાવે, વરઘોડો જોધને આનંદ પામે

થરથર કંપ્યા મોહાદિક વયરી, પોજે પોજેથી શેરાઅ ઝેરી

આવે ઘરેઘરથી તમામ. ૮૧

દેવ દેવી નર નારીઆ મજે, કરે પ્રણામ પ્રભુ પાસ
કુલ માંહીન માણી સમ તુમે પ્રમટયા, છતજો મોહ ખસરાય
છતજો મોહ ખજરાય થઈ સુર, કપાય લશકર કરજો ચકચુર
કાપ્યું દાળીદ્ર હમ દાનના ખજે દેવ દેવી નર નારીઆ મજે.

કરે પ્રણામ પ્રભુ પાસ. ૮૨

અનુક્રમે પ્રભુ પાર્શ્વ ગુણ ગ્રામી, આવીઆ નયરીની ખાર
આશ્રમ પદ ઉધ્યાનમાં ઉતર્યા, વરઘોડેથી કિર્તાર
વરઘોડેથી કિર્તાર તતક્ષ, સુદર શોભિત અશોક વૃક્ષ
ભાવ ધરી પ્રભુ અંતર જામી, અનુક્રમે પ્રભુ પાર્શ્વ ગુણ ગ્રામી

આવીઆ નયરીની ખહાર. ૮૩

અઝમ તપ ખહુ ભાવે કરીને ધરી સુકળ મન ધ્યાન
મોહરાયને છતવા કાજે તજ્યા આલુષણ તમામ
તજ્યા આલુષણ તમામ તેવારી, સણગાર આલુષણ મુલના ભારી
સ્વંજમ સુમટ શુંસ્નેહ ધરીને, અઝમ તપખહુ ભાવે કરીને

ધરી સુકળ મન ધ્યાન. ૮૪

પોતવદ એકાદશીદને, ત્રણસયા પરીવાર
ગુણ ગીરવો પ્રભુ પાર્શ્વજીને પ્રેમે. ઉચરે મહા પ્રતચાર
ઉચરે મહા પ્રતચાર મુખકારી, જય જય સખદોવરત્યા તેવારી

(૨૭)

ગાય ઝીતો ઇંદ્રાંણી મુલ મને, પોસવદ ઐકાદશીદને
ત્રણ સયા પરીવાર, ૮૫

મનપર જજવતામ તુર્ત ઉપન્યું, ખંધ ધરે જગદીશ
દેવદુષ ઇંદ્ર તવદીધું રહેશે વરસ ચતતીશ
રહેશે વરસ ચતતીશ તે સહી. કાઉસગ્ગ રહે પ્રભુ પાર્શ્વજી તહી
મુરનર નારીનું મનડું હરખ્યું, મનપર જજવતામ તુર્તજ ઉપન્યું
ખંધ ધરે જગદીશ. ૮૬

સાથ મુરવરનો સરવે ભાવે, જાતા નંદીસર ધામ
દિક્ષા મહોચ્છવ કરતાં ભારી. કરે ગીત નટગાન
કરે ઝીત નટગાન તે તહીં, માતપિતા પ્રભુ પાર્શ્વવને અહીં
વદી મુર નીજ ધામે સહુ જાવે, સાથ મુરવરનો સરવે ભાવે
જાતા નંદી સરધામ, ૮૭

દોહરો.

ઇણીપેરે પાર્શ્વવ પ્રભુ હવે, આણી મન વૈરાગ;
દિક્ષા લઇ મુનીવર થયા, હું વડું ધનભાગ્ય.

(૨૯)

પ્રકરણ ૪ થું પ્રારંભ.

દોહરો.

સહન કરે પ્રભુ પાર્શ્વજીન, કમઠ તણો ઉપસર્ગ;
ભવ્ય તરે શુણી દેશના, પામે તે અપવર્ગ. ૧

રાગ ચંદ્રાવળાનો

પ્રથમ પારાથું પાર્શ્વજીન કેરું, સારથ ધન ઘેર જાણ
પંચ દિવ્ય પ્રગટ કરંતા, સુરવર થઈ સાવધાન
સુરવર થઈ સાવધાન સહતે હવે, મુકિત મુખ પ્રભુ તેહને દેવે
દાન મુપાત્ર સમ રૂળ ન અનેરૂ, પ્રથમ પારાથું પાર્શ્વજીવ કેરું

સારથ ધન ઘેર જાણ, ૮૮

અનુક્રમે પાર્શ્વજીન વિચરંતા આવ્યા, કાંડંબરી અટવી મોઝાર
કુંડ નામે સરોવર મુભ સોહે, જલ કમળ તણો ભંડાર
જળ કમળ તણો ભંડાર તે ઠામ, ધન્ન લોક વળી ધન્ન તે ગામ
મન મોહન મેળા મન ભાવ્યા, અનુક્રમે પ્રભુ પાર્શ્વજીન વિચ-
રંતા આવ્યા. કાંડંબરી અટવી મોઝાર. ૮૯

ખટ કાયાના રક્ષક સ્વામી, કાઉસગ્ગ રહે તીણ ઠામ
વનવાશી તીહાં ગજવર આવે, જળ સુંઢ ભરી તે ધામ
જલ સુંઢ ભરી તે ધામ તે આવે, નહમણ કરે પ્રભુ પાર્શ્વજીને ભાવે

(૨૯)

ક્રમજ ચઢાવે ગજગુણ ગ્રામી, ખટકાયાના રક્ષક સ્વામી

કાઉસગગ રહે તીણ ઠામ. ૯૦

તવ તુર્ત તીહાં તીર્થ થાપ્યું, કળી કુંડ એહેવે નામ

તે હસ્તી દેવ ગતીને પામ્યા, પર્મસુખનું ધામ

પર્મ સુખનું ધામ તે પામી, છન પુજે સુખની નહીં નહીં ખામી
દૃવ્ય ભાવ પુજે સુખ પ્રગટ્યું, તવ તુર્ત તીહાં તીર્થ થાપ્યું.

કળી કુંડ એહેવે નામ. ૯૧

અનુક્રમે કો શુભ વનની માંહી, ધરણીદ્ર સુર તેણી વાર

પ્રિયા સહિત પ્રભુ પાર્શ્વને પંદી, ત્રણ દીન ફણી શિરધાર

ત્રણ દીન ફણી શિરધાર તે ધાર, આહીં છન્ના નગરી તીહાં ભાર
વશે સુખધામી સમ તાહીં, અનુક્રમે કો શુભ વનની માંહી

ધરણીદ્ર સુર તેણી વાર. ૯૨

પાર્શ્વ પ્રભુજન વિહાર કરંતા, વડ હેઠલ નિરધાર

રયણ સમય પ્રભુ કાઉસગગ રહેતા, કરમ કરવા ખુવાર

કરમ કરવા ખુવાર તે વારી, થયા કમડ જે મરી મેધ માળી

વિલંગે જોઈ આવ્યો કોધવંતો, પાર્શ્વ પ્રભુજન વિહાર કરંતાં

વડ હેઠલ નિરધાર. ૯૩

ઉપસર્ગ કરવા માંડયા ખહુ ભારી, શી કહું તેહેની વાત

ગગન ગર્જના કરી ચઉદીશી, ચઉદીશી વીજળી ઝણણાટ

ચઉદીશી વીજળી ઝણણાટ ખહુ થાવે, ગગન વાદળી જળવરસાવે

ઘોર ઘંટા તીહાં વાધી અપારી ઉપસર્ગ કરવા માંડ્યો ખહુ ભારી
શી કહું તેહેની વાત. ૯૪

ચોદીશ વીજળી ઝબુકા દેવે, જાણે સૂરજનો પ્રકાશ
ઘોર રચણીમાં દીપે ખહુ ભારી, થાતી વીજળી આકાશ
થાતી વીજળી આકાશ ખહુ દીપે, મેઘ ગર્જનાથી પર્યંત કંપે
મેઘ આડંખર કીધો ખહુ તેવે, ચોદીશ વીજળી ઝબુકા દેવે
જાણે સૂરજનો પ્રકાશ. ૯૫

વાદળીયું જળ ભરવા જાવે, મેઘ માળી આદેશ
ખહુ સુરથી ક્ષીણ ક્ષીણમાં લાવે, અત્યંત જળ વિષેશ
અત્યંત જળ વિષેશથી ભારી, નાખી જળને જાય પરીવારી
એમ અનુક્રમે અન્યોઅન્ય આવે, વાદળી જળ ભરવા જાવે
મેઘ માળી આદેશ. ૯૬

મુશળ ધારાએ જળ ખહુ વરસ્યું, પણ નવીનગીઆ સ્વામ
નિજાળ પ્રકાશી મેઘપતિ પેપે, તામ દીઠા નિશ્ચળ સ્વામ
તામ દીઠા નિશ્ચળ સ્વામ તેવારે, પ્રભુ નાશીકા સમજળ વરસાવે
તવ ધરણીદ્ર આશન કંપ્યું, મુસળ ધારાએ જળ ખહુ વરસ્યું
પણ નવીન ચળીઆ સ્વામ. ૯૭

અવધિ જ્ઞાને તતક્ષણ જોઈ, આવ્યો ધરણીદ્રતામ
પ્રિયા મહિત પ્રભુ પાર્શ્વને વંદી. ઉપસર્ગ નિવાર્યા સ્વામ
ઉપસ્વર્ગ નિવાર્યા સ્વામ તેવારી, કંપ્યો કમઠ ધરણીદ્ર ભાળી

પામ્ચો સમકિત અજ્ઞાનને ખોઈ, અવધિ જ્ઞાને તત્તક્ષણ જોઈ

આવ્ચો ધરણીદ્ર તામ. ૯૯

ખહુ ભાવે પ્રભુ પાર્શ્વને વંદી; મેઘ માળીતીણ ઠામ

ધરણીદ્ર પદ્માવતી સાથે, પહોર્યો સ્વર્ગનીજ ધામ

પહોર્યો સ્વર્ગ નીજધામતે જાવે, અહીનીશપાર્શ્વનું ધ્યાનમનધ્યાવે

પાજે સમ કિત મિથ્યાતને છેદી, ખહુ ભાવે પ્રભુ પાર્શ્વનેવંદી

મેઘમાળીતીણ ઠામ. ૯૯

અનુક્રમે ખણારસી ઉઘાને આવ્યા, પાર્શ્વજાણંદ દયાળ

કાઉસગ્ગ ધ્યાન મુલ ભાવશુ રહેતા, અપુર્વ વિર્ય ઉલાશ

અપુર્વ વિર્ય ઉલાશ ખહુ હોંશ ધનધાતી કરે ચાર વિનાશ

શકળ ધ્યાનશું ધ્યાન લગાયા, અનુક્રમે ખણારસી ઉઘાને આવ્યા

પાર્શ્વ જાણંદ દયાળ. ૧૦૦

દીન ચોરાશી છદમસ્ત પાળી, અઘત્રવદ ચોથે શુભદન

વિશાખા નક્ષતરે સુર પ્રગટાવીને, કર્યો ધાતી કર્મેનો અંત

કર્યો ધાતી કર્મેનો અંત ઉલાશી, થાય પ્રભુ લોકાલોક પ્રકાશી

વર્યા કેવળ જ્ઞાન કર્મ સમ્પટાળી. દીન ચોરાસી છદમસ્ત પાળી

અઘત્રવદ ચોથે મુલ દન. ૧૦૧

અવધિ જ્ઞાને જોઈ ઈંદ્ર સઉ આવે, સમો વસરણ મનોહાર

ત્રણ ગઢનું રચે તરત તીહાં, બેસંતા જનરાજ

બેસંતા જનરાજ તે સાહે. ચોત્રીશ અતીશયથી જગ મોહે

ગુણ પાંત્રીશવાણીએ વાણીઉચારે, અવધિજ્ઞાને જોઈ ઇદ્રસઉ આવે

સમો વસરણ મનોહાર. ૧૦૨

વનપાળે વધામણી દીધી, સ્વામીજી પાર્શ્વ જાણુંદ

કેવળ વરીઆ આપ ઉધાને, સુરવર મન આણુંદ

સુરવર મન આણુંદ ખહુ વુડચો, તવ રાજ વનપાળપર તુડચો

દીધી તેને દોલત ખહુ રીધી, વનપાળે વધામણી દીધી

સ્વામીજી પાર્શ્વ જાણુંદ. ૧૦૩

ખડા આડંખરે સૈન્ય સણગારી, હાથી ઘોડાનો નહીંપાર

પાય પાય દળને રથ જોતરીયા, સોવન ધરેલ સણગાર

સોવન ધરેલ સણગાર અપારી, અધિક અધિક ખહુ મુલનાભારી

નગર લોક મન ઉલટ ભારી, ખડા આડંખરે સૈન્ય સણગારી

હાથી ઘોડાનો નહીંપાર. ૧૦૪

અશ્વસેનજી રાયપરવરીઆ, સાથે વામા દેવી માત

પ્રભાવતી પટરાણી ખહુ હરખે, પાર્શ્વજીન વંદન જાત

પાર્શ્વજીન વંદન જાત જઈ વંદી, પ્રભુ વાણી સુણી મન આણુંદો

સુણી વાણી સઉ વૈરાગે ભરીઆ, અશ્વસેનજી રાયપરવરીઆ

સાથે વામા દેવી માત. ૧૦૫

તવ પ્રભુ પાર્શ્વજી દેશના દેવે, સુણે તીહાં પર ખદા ખાર

ઈણ સંસાર સમુદ્રમાં ભમતા, ફુલહો મનુષ્ય અવતાર

ફુલહો મનુષ્ય અવતાર આ લીધો વિષય તૃણશાદિકે નિષ્કળ કીધો

થાશે પ્રસ્તાવો દુઃખ પડશે તેવે, તપ પ્રભુ પાર્શ્વ દેશ ના દેવે

સુણે તીહાં પરખદા ખાર. ૧૦૬

વળી ચીંતામણી રત્ન સમ જાણો, આ મનુષ્ય જન્મ અવતાર

શુદ્ધ સમકીત ચારિત્ર તપ ભાવે, ન કરે પુન્ય વ્રત દાન

ન કરે પુન્ય વ્રત દાનજન પુણ, દુલહે ધર્મ મળવા ભવદુજ

થાશે પ્રસ્તાવો કડીઆરા દ્રષ્ટાંતો, વળી ચીંતામણી રત્ન સમ

જાણો; આ મનુષ્ય જન્મ અવતાર. ૧૦૭

સર્વ વ્રતી થઈ શીવ મુખ ચાલે, તેમ જો શક્તિ ન હોય

દેશ વ્રતીતો ભાવથી થાવું, પામી આવક કુલ જોય

પામી આવક કુળ જોય ગુણ ભારી, છેવટનિજ શક્તિ આગુંસારી

વ્રત લેવા ગુરૂ આગળ જાઓ, સર્વ વ્રતી થઈ શીવ મુખ ચાલે

તેમ જો શક્તિ ન હોય. ૧૦૮

આવકના ખાર વ્રત પાળી જે, ટાળીને સકળ અતિ ચાર

હિંસા મૃખાને અદત્ત ત્રીજું, ચોથું મૈથુન મન ધાર

ચોથું મૈથુન મન ધાર દુઃખ ભારી, પરિગ્રહ મુર્છા પાંચમેધારી

દિશી વિરમાણ છઠે વ્રત કીજે, આવકના ખાર વ્રત પાળીજે.

ટાળીને શકળ અતિ ચાર. ૧૦૯

ભોગોપભોગનો વિચાર કરીએ, સાતમું વ્રત એ જાણ

અનર્થ દંડ છંડો જે આડમું, નવમું સમાયક પરમાણ

નવમું સમાયક પરમાણ ઉલાશે, દેશાવગાશી પોસઘોપવાસ

(૩૪)

અતીથી સંવી ભાગ એ ખાર વ્રત ધરીએ, ભોગો પભોગનો વિચાર
કરીએ. સાતમું વ્રત એ જાણુ. ૧૧૦

એણીપેરે શ્રાવકના વ્રત પાળો, દાદશ પુન્ય અથાગ
પ્રથમ આડનો ત્યાગજ કરીએ, અથવા શક્તિ અનુસાર
અથવા શક્તિ અનુસાર વ્રત ધરીએ, પાછળ ચારનું પરિણામ
કરીએ

નિશ્ચે સ્વર્ગ પુરીના એ દારો, એણીપેરે શ્રાવકના વ્રત પાળો
દાદશ પુન્ય અથાગ. ૧૧૧

સાત પ્રકારના દાનજ ભાખ્યા, તે માંહી અભય પ્રધાન
પ્રાણી માત્રને અભય સુખ દીજે, તેહછે અહિંસા પ્રમાણ
તેહછે અહિંસા પ્રમાણ તે પાળી, પાપ આરંભને દુર નિવારી
તેહથી સ્વર્ગ તાણા સુખ દાખ્યા, સાત પ્રકારના દાનજ ભાખ્યા
તે માંહી અભય પ્રધાન. ૧૧૨

જુગટું રમવુંને માંસજ ખાવું, કરવું મદીરા પાન
ચોરી અને વળી પારાધી પાવું, કરે વેશ્યાસું ગમન
કરે વેશ્યાશું ગમન દુઃખ ભારી, સંગ કરે વળી જે પરનારી
નિશ્ચ એહથી ઘોર નરકે જાવું, જુગટું રમવું ને માંસજ ખાવું
કરવું મદીરા પાન. ૧૧૩

પંચ ઇંદ્રીને વસ જે પ્રાણી, કહો કેમ પામે સુખ
એક ઇંદ્રીને વસમાં પ્રાણી, પડેલ પામે બહુ દુઃખ

(૩૫)

પડેલ પામે ખહુ દુઃખ તે જોમ, ભમર પતંગ મચ્છ હરણા જેમ
દરેક ઇંદ્રીએ દુઃખ પામે ઇમ જાણી, પંચ ઇંદ્રીને વસજે પ્રાણી
કહો કેમ પામે સુખ. ૧૧૪

ઇણ સંસારમાં સ્વાર્થી સર્વ, કોણ માતા કોણ તાત
સ્વાર્થ વિણશે પરમ પ્રિતાણુ, થાય શત્રુ સાક્ષાત
થાય શત્રુ સાક્ષાત જ્યુ વયરી, કોણ ખંધવ કોણ બેનને ખયરી
માટે ધર્મ કરો મુકીદો ગર્વ, ઇણ સંસારમાં સ્વાર્થી સર્વ

કોણ માતા કોણ તાત. ૧૧૫

પંચ ઇંદ્રીને વશ કરીને, આવશે સુધ ધરી ભાવ
જૈન ધર્મ સદા સુખકારી, જીમ અષ્ટ કર્મ ક્ષય થાય
જીમ અષ્ટ કર્મ ક્ષય થાય તે જ્યારે, પોતે શિવપુર નગરમાંત્યારે
સમકીત સંજમ ચિત ધરીને, પંચ ઇંદ્રીને વશ કરીને
આદરે સુધ ધરી ભાવ. ૧૧૬

સાંભજો પુર્વ પુન્ય ના થોકે, લીધોછે મનુષ્ય અવતાર
આજે ક્ષેત્ર જ્ઞાની સુદ્ધ શ્રાવક, જૈન ધર્મ સુખકાર
જૈન ધર્મ સુખકાર તે ખરું, વળી મળ્યા ઉપદેશી સદગુરુ
મળવો દુકર ફરી દશ દ્રષ્ટાંતે, સાંભજો પુર્વ પુન્યના થોકે

લીધોછે મનુષ્ય અવતાર. ૧૧૭

ઝાણીપેરે દેશના પાર્શ્વની મુણી, ભવિરાગી થઈ સ્નેહ
સમકીત પામી કેઈ ચારિત્ર લેતા, પ્રત ધારી ગુણ ગોઠ

(૩૬)

વ્રત ધારી ગુણુ જોહ થાય ભાવે, ગણી પદ થાપી સંગ પદ ડાવે
સમકીત અમૃત રસ વાણી, ઐણીપેરે દેશના પાર્શ્વની મુણી
ભવિરાગી થઈ સ્નેહી. ૧૧૮

દોહરો.

ઐણીપેરે દેશના પાર્શ્વની, મુણતાં તતક્ષીણુ વાર;
પથથર સમ મન પાણુ લહે, બોહ્મ બીજ નિરધાર.

મકરાણુ ચાચું સમાપ્ત.

(૩૭)

પ્રકરણ ૫ મું પ્રારંભ.

દોહરો.

શેત્રુંજ્ય મહિમા કહે, પાર્શ્વ જીનેશ્વર સ્વામ;
શમેત શિખર મોક્ષે ગયા, સુણો કરી ચિત ડામ. ૧
રાગ ચંદ્રાવળાનો.

ભુતળ વિચરંતા પાર્શ્વજીન આવ્યા, શ્રી શિક્ષાચળગિરિ જ્યાંહ
સમોશર્યા પ્રભુ પાર્શ્વ ઉલ્લાશે, પ્રકાશે તસમહિમાય
પ્રકાશે તસમહિમાય ખહુ પ્રીતે, કરમનિકા ચિત પરમ સંચિતે
કાપે એ ગિરિ સમડગ ભરાયા, ભુતળ વિચરંતા પાર્શ્વજીન આવ્યા
શ્રી શિક્ષાચળગિરિ જ્યાંહ. ૧૧૦

અનંતા મુનીવર ઇણગિરિ શિક્ષા, કહેતાન આવે પાર
નેમ નાથના વારેજે શિક્ષા, સંક્ષેપે કહુ વિસ્તાર
સંક્ષેપે કહુ વિસ્તારછે ઘણા, પ્રધ્યુમ્નસાડી આઠ કોડે જાણા
પાંચસેહે સાથે સેલિંગે સુખ લીધા, અનંતા મુનીવર ઇણગિરિ
સિક્ષા, કહેતા ન આવેપાર, ૧૨૦

સતી દેવકીજીના ગુણી ખટ પુત્રો, મોક્ષ ગયા ઇણ ડામ
પાંડવ પાંચ અતુલ્ય ગુણવંતા, શંઘ લઈ આવ્યા આ ધામ
શંઘ લઈ આવ્યા આ ધામ ખહુ ભાવે, ખારમો ઉદ્ધાર ઇહાંકરાવે

વળી શિક્ષાત સસાખછે સુત્રે, સતી દેવકીજના ગુણ ખટપુત્રો

મોક્ષ ગયા ઇણ કામ. ૧૨૧

વળી પ્રભુ પાર્શ્વજી ઇણીપેરે યોલે. સાંભળો ભવિક સુખાણ
ચાર ઉદ્ધાર ભવી કાળમાં કરશે, વળી પાંચમો વિમળ વાહન
વળી પાંચમો વિમળ વાહન ભુપ કરશે, ગુરુ દુષ્સ મુર ઉપદેશે
અવર તીર્થ નહીં એ ગિરિ તોલે, વળી પ્રભુ પાર્શ્વજી એણીપેરે

યોલે. સાંભળો ભવિક સુખાણ. ૧૨૨

એમ અનંતા એ ગિરિ પર સિદ્ધા, વળી સિદ્ધશે અનંતિ કોડ
રોગી નર રોગ રહિત ઇંહા થાવે, વળી જ્ઞયે કર્મ વિછેદ
વળિ જ્ઞય કર્મ વિછેદ સિવ પુરે, ભવોભવ સંચિત પાપ એ ચુરે
શેત્રુંજી માહાત્મે સુખ વિવરીને કીધા, એમ અનંતા એ ગિરિપર
સિદ્ધા. વળી સિદ્ધશે અનંતિ કોડ. ૧૨૩

ઇત્યાદિક પ્રભુ પાર્શ્વ પ્રકાશે, શેત્રુંજી કેરો મહિમાય.

સાંભળી ખહુ પ્રાણી નિજ મનમાં, નિશદ્દિન ગિરિવર ધ્યાય
નિશદ્દિન ગિરિવર ધ્યાય ખહુ પ્રીતે, આણસાણું કરતા કેઇ સુભચિતે
ભાવ રૂટે મુકિત સુખ આપે, ઇત્યાદિક પ્રભુ પાર્શ્વ પ્રકાશે

શેત્રુંજી કેરો મહિમાય. ૧૨૪

વિહાર કરંતા પાર્શ્વ અનુક્રમે, ખણારશી નયરી ઉધાન
તતક્ષીણ હસ્તિ સેન જે રાજા, પાર્શ્વ ખાંધવ ગુણ ખાણ
પાર્શ્વ ખાંધવ ગુણ ખાણ ગુણ ધારી, ન્યાઇ રાજા દીન દુઃખનીવારી

(૩૯)

લાવે વધામણી વનપાળ તે સમે, વિહાર કરંતા પાર્શ્વ અનુક્રમે

ખણારશી નયરી ઉધાન. ૧૧૫

પરમ કૃપાળુ પાર્શ્વજન સ્વામી, આપ ઉધાનમાં આજ

આવ્યાછે સુર સાથ પરવરી, ગગને પૈમાનનો ઠાઠ

ગગને પૈમાનનો ઠાઠ ખડુ પેરે, આવી સુર સમોવર્સણ કરે

બેઠા પ્રભુ પાર્શ્વ જન અંતર જામી, પરમ કૃપાળુ પાર્શ્વ જન સ્વામી

આપ ઉધાનમાં આજ. ૧૨૬

સુણી વધામણી રાય ખડુ હરખ્યો, વનપાળ પ્રત્યે કહેવાણુ

ધન ભાગ્ય ધન્ય પુન્યજ માહારા, પ્રગટયા આજ તમામ

પ્રગટયા આજ તમામ અપારી, દાન દેવે વનપાળને ભારી

શોભે રાજ દેવની સરખો, સુણી વધામણી રાય ખડુ હરખ્યો.

વનપાળ પ્રત્યે કહેવાણુ. ૧૨૭

તતક્ષિણ સેવકને ફરમાવી, સામૈયું કર્યું તૈયાર

પાર્શ્વ પ્રભુને વંદન કરવા, મોહ વયરીને ખુવાર

મોહ વંયરીને ખુવાર તે કરવા, સુદ્ધ સમકિત પ્રભુ વાણીએ વરવા

સૈન્ય લઈ વંદ્યા તીહાં આવી, તતક્ષિણ સેવકને ફરમાવી,

સામૈયું કર્યું તૈયાર. ૧૨૮

પરમકૃપાળુ દેશના દેવે, સુણો ભવિક ગુણ ગ્રામ

છાણું સંસાર દાવાનળ માંહી, શીતળ શેત્રુંજી ગિરિધામ

શીતળ શેત્રુંજી ગિરિધામતેજાણી, અનંત મુની જ્યાં શીવ પટરાણી

(૪૦)

વરીઆ કરમ ટાળી એગિરિ સેવે, પરમ કૃપાળુ દેશના દેવે

સુણો ભવિક ગુણુ ગ્રામ. ૧૧૯

અજીત નાથજી ચોમાસું રહીઆ, વળી સાગર મુની પરિવાર

એક કોડ શું કર્મ સખ તોડી, વર્યા અક્ષય સુખ સાર

વર્યા અક્ષય સુખ સાર તે સ્થિર, ઉદ્ધાર સાતમે કર્યો તે તીર

અજીત નાથ ઉપદેશે ગુણુ ગ્રહીઆ' અજીતનાથજી ચોમાસું રહી

આ, વળી સાગર મુની પરિવાર. ૧૩૦

ચંદ્ર પ્રભુ વારે વળી જાણો, ચંદ્ર જસારાજન

નવમે ઉદ્ધાર શેતુંજે કીધો, પરમ સુખ નિધાન

પરમ સુખ નિધાન એ ગિરિ, સેવતાં જાય ભવોભવ વયરી

નિશ્ચે અનંતા સુખનું એ ઠાણો, ચંદ્ર પ્રભુ વારે વળી જાણો

ચંદ્રજસા રાજન. ૧૩૧

ખાર ઉદ્ધાર એ ગિરિપર સુંદર, થયાછે જગત વિખ્યાત

ભરતરાયથી પાંડવ સુધી, ખરચાણો દ્રવ્ય અથાગ

ખરચાણો દ્રવ્ય અથાગ તે તહીં, સુક્ષ્મનો કાંઈ પારજ નહીં

થાશે ચાર પ્રભુવીર અંતર, ખાર ઉદ્ધાર એ ગિરિપર સુંદર

થયાછે જગત વિખ્યાત. ૧૩૩

વીર નિરવાણથી છેવટ થાશે, સોળમેં જગત વિખ્યાત

પંદરસેહે સત્યાશી સુધી વિક્રમ સાલે આઠાર

વિક્રમ સાલે આઠાર તે થાશે, કરમાશાહની કિર્તિ પ્રકાશે

(૪૧)

અચળ નામ એ ગિરિપર રહેશે, વિર નિરવાણથી છેવટ થાશે
શોભે જગત વિખ્યાત. ૧૩૪

સતરમે ઉદ્ધાર વળી કરશે, વિમળ વાહન ભુપાળ
ગુરુ દુષ્સ સુરી ઉપદેશે. થઈ મન ઉજમાળ
થઈ મન ઊજમાળ ખડુ ભારી, ખરચી દ્રવ્ય ભવોભવનીવારી
તવછેલ્લો એ ઉદ્ધાર કરશે, સતરમે ઉદ્ધાર વળી કરશે
વિમળ વાહન ભુપાળ. ૧૩૪

આ અવસર પીણીમાં ગિરિ ઉપરે; સતરમેટા ઉદ્ધાર
ખાર થયા પાંચભવિ થવાના, સુદમનો નહીં પાર
સુદમનો નહિપાર તે અહીં, પ્રત્યે એ ગિરિ સાસ્વતો સહી
સિદ્ધા સિદ્ધશે મુની કાંકરે કાંકરે, આ અવસર પીણીમાં ગિરિઉપરે
સતર મેટા ઉદ્ધાર. ૧૩૫

સુકરાજ નિજ રાજને પામ્યો, ખટ માસ કરી ઉપવાસ
અનુક્રમે એ ગિરિ ઉપર વસ્યા, મુક્તિ રમણીનો વાસ
મુક્તિ રમણીનો વાસ તે લીધો, ચંદ્ર શિખર નિજ યેન સુકીધો
ભોગ પાપ તે સઘજો વામ્યો, સુક રાજ નિજ રાજને પામ્યો
ખટ માસ કરી ઉપવાસ. ૩૬૬

ચંદ્ર રાજની માતાએ કીધો, કુકડ પક્ષી મિત મૂઠ
પાણુ ગિરિવરસી આણું ઉપજ્યો, નાહ્યા વળી મુરજ કુંડ
નાહ્યો વળી મુરજ કુંડ તે વેળા, વિન્નેગ ભાગી રાયરાણીએ ભેળા

થઈ મનવંછીત પર્મ સુખ લીધા, ચંદરાજની માતાએકીધા

કુકડ પક્ષી મતિ મૂઠ. ૧૩૭

થાવર્યા મુની મુકિતને પામ્યા, મુનીવર એકહજાર

સર્વે સાથ સુખ ભાવ ચિત્ત ધારી, પરિયા શીવવધુ સાર

પરિયા શીવ વધુ સાર ઉજ્જાશી, અંધમતા મુની મુકિતમાંજશે

વીરવારે સુખ અનંતા જામ્યા, થાવર્યા મુની મુકિતને પામ્યા

મુનીવર એક હજાર. ૧૩૮

એમ અમી સમ પ્રભુ દેશના દેવે, શેત્રુંજ મહિ માતામ

ઇત્યાદિક ખહુ ભેદથી વર્ણવે, સાંભજે પરખદાતામ

સાંભજે પરખદાતામ ખહુ ભાવી, હસ્તિસેન રાય સનમુખ આવી

સંઘવી પદનો આદેશ લેવે, એમ અમી સમ પ્રભુ દેશના દેવે

શેત્રુંજ મહિમાતામ. ૧૩૯

તતક્ષિણુ ઇંદ્રે રાયના મસ્તક, ઠેવવા કાજ ઉજ્જાશ

વાસકોપ પ્રભુ સનમુખ ધરિયા, કરે પ્રભુ કોપ ઉજ્જાશ

કરે પ્રભુ કોપ ઉજ્જાશ રાયમાથે, ધરી શ્રીફળ તવ રાય નિજહાથે

સંઘ લઈ ચાલ્યા ખહુ હર્ષક, તતક્ષિણુ ઇંદ્રેરાયના મસ્તક

ઠેવવા કાજ ઉજ્જાશ. ૧૪૦

સંઘ ચતુર વિધિ સાથ સંચરિયા, હસ્તિ સેન રાજન

અનુક્રમે શ્રી શિદ્ધાચળ ભેટી, હરખીત થયું નિજમન

હરખિત થયું નિજ મન ખહુ ભાવે, ભેટી ગિરિનિજ સ્થાનકેઆવે

આનંદ લીલા લેર સહુ પરિયા, સંઘ ચતુર વિદિ સાથ સંચરિયા
હસ્તિ સેન રાજન. ૧૪૧

વિહાર કરંતા પાર્શ્વ ઉપગારી, કરે વસુધા પાવન
ન્યાં પ્રભુ પાર્શ્વજન વિચરતાં આવે, તીહાં સુર સમોવસરણ
તીહાં સુર સમોવસરણ તે કરે, ઉપદેશથી ખહુ પ્રાણિચા તરે
વાણી પાંત્રીશ ગુણ સુધારસ ધારી, વિહાર કરંતા પાર્શ્વ ઉપગારી;
કરે વસુધા પાવન. ૧૪૨

ભિન ભિન સ્થાનકે પાર્શ્વજન વિચરે, કરંતા ધર્મ ઉઘોત
અનુક્રમે શેષ આવ્યું નિજ જાણી, સમત શિખર ગિરિ પોહોંત
સમત શિખર ગિરિ પોહોત્ય, ઉદ્ગાશી, જન વધ્યામનમાં ખહુ હર્ષી
સ્થિર કરી પ્રભુ પાર્શ્વ તીહાં કરે, ભિન ભિન સ્થાનકે પા-
ર્શ્વજન વિચરે, કરંતા ધર્મ ઉઘોત. ૧૪૩

અંતિમ ચોમાસુ પાર્શ્વજન આવ્યા, સમેતશિખર ગિરિ જાણ
એક માસનું આણસણ કરતાં, માશ સુકળ શ્રાવણ
માશ સુકળ શ્રાવણ ખહુ શ્રેષ્ઠ, સુકલ પક્ષની તિથિ વળી અષ્ટ
શુભ નક્ષેત્ર વિશાખા ભાવ્યાં, અંતિમ ચોમાસુ પાર્શ્વજન આવ્યા
સમેતશિખર ગિરિ જાણ. ૧૪૪

કાઉ સગ્ગમાં પ્રભુ પાર્શ્વજન પામ્યા, મુક્તિ મુખસાદી અનંત
એક સમય સમ શ્રેણીથી, નિઃકર્મી ચઉ દ્રષ્ટાંત
નિઃકર્મી ચઉ દ્રષ્ટાંત તે વળે, સુરપતિ સંઘજા તતક્ષિણ મળે

(૪૪)

હિતેચ્છુ જૈન સ્થાનક જામ્યા, કાઉસગગમાં પ્રભુ પાર્શ્વજીન

પામ્યા. મુક્તિ સુખ સાદી અનંત ૧૪૫

સર્વ સુરવર મળીયા તેવે, લાવે પીરો દધી નીર

સ્નાન વિલેપન ભુષેણ દેરી, દેવ દુષે શરીર

દેવ દુષે શરીર ખહુ હોશે, શોભા વીધરી શિખિકા જ્યાંછે

વાજીત્ર નંદિતસુર કરતા એહેવે, સર્વ સુરવર મળીઆ તેવે

લાવે પીરો દધી નીર. ૧૪૬

તતક્ષિણ ચંદન મય પરજાળી, સુરવર વિવેક અપાર

ભક્તિ કરે પણ શોક સહિત તે, ઉપર થુંભ શ્રીકાર

ઉપર થુંભ શ્રીકાર તે દેવે, ઢાઢાદિક સ્વર્ગે શેવે

ભાવ ઉઘોત વિત્યે દીવાળી. તતક્ષિણ ચંદન મય પરજાળી

સુરવર વિવેક અપાર. ૧૪૭

મોક્ષાનંદ કલ્યાણક કેરું, નંદીસર મોહોચ્છવ કાજ

સર્વ સુરવર તીહાં સંચરતા, ધરી મન ઉલ્લાશ

ધરી મન ઉલ્લાશ તે જાવે, કરી મોહોચ્છવને આનંદ પાવે

અઢીશેહે વર્ષ પાર્શ્વવીર આંતરું, મોક્ષાનંદ કલ્યાણક કેરું

નંદીસર મોહોચ્છવ કાજ. ૧૪૮

પાર્શ્વ પ્રભુનો પરિવાર ભણે, સંક્ષેપે સુણો વિસ્તાર

શુભ આદે દશગણ ધરે, (ને) મુનીવર સોળ હજાર

મુનવર સોળ હજાર ખહુ ભાવી, અઢીશ સહસ્ર ગુણવંતી સાધવી

(૪૫)

જૈનમંડળી તેને વંદના કરે, પાર્શ્વ પ્રભુનો વિસ્તાર ભણે

સંક્ષેપે મુણે વિસ્તાર; ૧૪૯

વળી શ્રાવકો સમકિતવંતા, એક લાખ ઉપરાંત

મોશઃ હજાર જૈન આણધાર, શ્રાવીકા ત્રણ લાખ સાર;

શ્રાવીકા ત્રણલાખ સારથી વંદુ, ઝોગાણુચાલીશ સહસ તે શીધુ

દયાધર્મ સમકિત પુન્યવંતા, વળી શ્રાવકો સમકિતવંતા

એક લાખ ઉપરાંત. ૧૫૦

સમેત શિખર ગિરિ ઉપર શિક્ષા, આણસણ કરી એક માસ

શ્રાવણ સુદ આઠમને દિવસે. મુની તેત્રીશ સંગાથ

મુની તેત્રીશ સંગાથ વિશાળ, મોક્ષ ગયા વંદે તતકાળ

રીઢી સિઢી અક્ષય મુખ લીધા, સમેત શિખર ગિરિ ઉપર સિદ્ધા

આણસણ કરી એક માસ ૧૫૧

ઝોણીપેરે પાર્શ્વતાણા ગુણ ગાવે, હરખ ધરી મનમાંહી

શ્રવણે મુણતાં પાતીક નાસે, સમકીત દીલઉછાંહી

સમકીત દીલ ઉછાંહીથી લેશે, આતમ તત્ત્વનો અનુભવ થશે

અચળ મુખ અમરપદ પાવે ઝોણીપેરે પાર્શ્વતાણા ગુણ ગાવે

હરખ ધરી મનમાંહી. ૧૫૨

(૪૬)

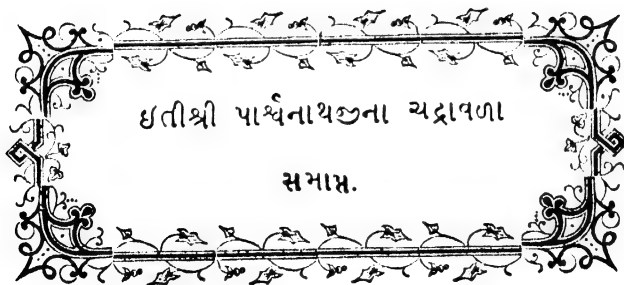
દોહરો.

પચમે સર્ગે વર્ણવ્યો, શેત્રુંજય મહિમાય;
સમત શિખર શિધિ વર્યા, પાર્શ્વ પ્રભુ સુપસાય, ૧

દોહરો.

ગ્રંથ સમાપ્ત આ થયો, અક્ષર ભુલ નુક જેહ;
અવર આસાતના જે થઈ, મીઠામી દુકડં તેહ. ૧

શ્રી પાર્શ્વનાથજીની વિનાતે.

- ❀❀❀❀❀ -

રાગ લાવણી.

શ્રી પાર્શ્વ જીનેશ્વર દેવ, કરું હું શેવ, નિરંતર તારી;
 સુગ્રી દીનાનાથ આધાર, વિનતી માહારી. (એ આકાળી)
 હું ભમ્યો કાળ અનંત, મોહમાં અંધ, તત્ત્વ નવ જાણી;
 મદગુરૂ તણી ઉપદેશ. હૃદય ન આણ્યો;
 જૈન આણાજે મુખકાર, નહીં લગાર, ચીતમાં ભારી. સુગ્રી. ૧
 પરજીવને પિડા દીધ, અસત્ય મુખકીધ અદતદ્રવ્ય લીધું;
 મૈથુન સેવી પરનાર, પાપ ખહુ કીધું;
 પરરમાણી કરે રૂપ દેખી ભવ કુપ, પડ્યો હું પાપી;
 પરધન લેવાને કાજ, ઊંઘી મત આપી;
 એમ અધાર કર્મ હું દુષ્ટ, કરી ખહુ પુષ્ટ, થયો મુજધારી. સુગ્રી. ૨
 ક્રોધાદિક, જોદા ચાર, લઈ પરિવાર, કસાયા લશકર;
 લાગ્યોછે મારી કેડે, સાય મુજ "કરરે;
 ચારંગતિ ભમિયો સ્વામ, નહિ કોઈ ડામ મદત કરનારો,
 પાણ કાંઈક પુન્ય પસાય. દર્શ લીએ તારો;
 થરથર કંપ્યા સહુ એહ, વૈરીમુજ જોહ, સરણતુ ભાળી સુણો, ૩
 જીગમાંછે દેવો ખહુ, કર્મ વશ સહુ, દોષ અઢારે;

(૪૯)

ભજે માળા માહા વિકાળ, હાથ હથીઆરે;
કેઈ નાટીકના એ રંગ, નારીનો સંગ, કરે માંસ ભક્ષણ,
પર જાયના કરતા તેહ, કરે કયું રક્ષણ;
માટે પ્રભુપાર્શ્વજીણુંદ, તુજમુજ રંગ, મજીઠ સમધારી સુણો. ૪
જોઈ ભાવનગર મનમેરે, આદિશ્વર દેરે. મેડીપર તારી;
મિંખ નિરખી હરખી ખુખ, નયણા ભારી;
નિધી^૬ વિન^૩ નિધી^૬ શશી^૧. પોસ સુદ દશી. શુભ ગુરવારે;
કરે પુજા ધરી ખહુ ભાવ, અષ્ટ પ્રકારે;
(તો) વેગેલહેઆવાર, મંડળી શીવનાર, અક્ષય સુખકારી. સુણો. ૫

અંતરજાપિકા છપો.

સુગળ ચોરી છાંડ, દોષ પરનારી સેવે;
નીતિ દયા ચિત ધાર, લક્ષ સુખ એહથી લેવે;
લાખ પડે જો દુઃખ, તજો મત હિંમત મોટી;
લખ્યા લીલાટે લેખ, ચતા શી કરવી જોટી;
વિરલા દ્રવ્ય મુછી તજે, દમે કોંઘાદીક સંજમે;
ભાવનગર વાસો વસી, મોક્ષ વધુ સાથે રમે

આ લઘુ ગ્રંથને કેટલાએક ઉદાર સદ્ગુણીઓએ અગાઉથી આશ્રય

આપેલો છે તેમના મુઆરક નામ.

નામ.	વતન. નકલ.
જૈનધર્મ પ્રસારક મંડળી તરફથી ભાવનગર	
સેઠ. રૂકીરચંદ પ્રેમચંદ.	મું. અષ. ૫
શા. મુળચંદ નથુ.	ભાવનગર. ૧૦
શા. કુંવરજી આણંદજી.	,, ૫
શા. અમરચંદ ઘેલાભાઈ.	,, ૫
શા. મગનલાલ સુંદરજી.	,, ૫
શા. ફુલભજી વીરચંદ	,, ૧૦
શા. મગનલાલ પાનાચંદ.	,, ૫
શા. પ્રભુદાસ જોડાભાઈ.	,, ૫
શા. નાનચંદ હરજીવન.	,, ૫
શા. મોતીચંદ ઉજ્જમચંદ.	,, ૫
સંઘવી. ખુબચંદ પીતાંબર.	ગોધા. ૫
શા. ફુલભજી લખમીચંદ	ભાવનગર. ૨૫

નામ.	વતન. નકલ.
વાણના દલાલની કુપની તરફથી.,,	૨૦
શા. છગન મુળજી	}
શા. દીપચંદ માણિકચંદ.	
શા. હરીચંદ દેવચંદ.	
શા. રામચંદ જોડા.	
દોસી. જીગજીવન વી. ધરમચંદ.,	૧૬
પા. સામજી વી. રામજી	,, ૧૬
પા. જગજીવન વી. કરેતુર	,, ૧૬
શા. રાઈચંદ વી. હીરાચંદ.	,, ૧૬
શા. ચત્રભજી વી. ધનજી	,, ૧૬
કોઠારી પરસોતમ નાનચંદ વઢવાણ.	૧૫
શા. નાનચંદ આણંદજી ભાવનગર.	૧૦
જૈનધર્મ નાની ટોળી તરફથી.,,	૧૦

(૨૨)

નામ.	વતન. નકલ.
પા. મોતીચંદ રામજી	૧૦
ઝવેરી બીમા ધરમશી.	૧૦
વોરા ગીરધર ગોરધન.	૧૦
શા. ગીરધર ઝવેર	મુંબઈ. ૧૦
દોસા કપુરચંદ કરશન	બગસરા. ૭
શા. ચુનીલાલ દોતતચંદ	ભાવનગર. ૬
શા. વીરચંદ થોભણ	સોહાર. ૬
શા. પુનમચંદ વી. તારાચંદ	ભાવનગર. ૫
શા. લલુ પ્રેમચંદ	૫
શેઠ શામજી જસરાજ.	૫
શા. મગનલાલ હાઝી	૫
શેઠ ગંભીર વી. યુલાખચંદ	૫
શા. હરજીવન વી. પરશોતમ	૫
સંઘવી નેમચંદ વી. લલુ.	૫
વોરા. તારાચંદ ખોડીદાસ.	૫
શા. છગનચંદ ઉમેદચંદ,	ભાવનગર. ૫
શા. મોતીચંદ સાંકળચંદ	૫
શા. મંછાચંદ નાયા.	૫
શા. ત્રીભીવન ગોવનજી.	૫

નામ.	વતન. નકલ.
શા. હાઝી હીરાચંદ.	૫
પા. રગનાથ નથુ	૫
શા. પરભુ પરસોતમ.	૫
સંઘવી સવા વેલા.	૫
શા. ગોપાલજી કાનજી.	૫
શા. ફેસરી ગોરધના.	૫
શા. દામોદર દીઆજી.	૫
શા. અમરતલાલ પરસોતમ.	૫
શા. મોતીચંદ ગોદડચંદ.	૫
શા. મગન મુદરજી.	૫
શા. જુહા લીલાધર.	૫
શા. તકલચંદ નારણજી.	૫
શા. માનચંદ મોતીચંદ.	૫
શા. છગન ખોડીદાસ.	૫
શા. જુહા જસા.	૫
શા. જમનાદાસ ગીરધર.	૫
શા. મંગળચંદ ખીમચંદ.	૫
શા. ગોવનજી મીઠાચંદ.	૫
શા. હઠીસંઘ ગાગજી.	૫

નામ.	વતન. નકલ.
શા. પેમચંદ જેઠાભાઈ.	,, ૫
શા. મગન શામજી.	,, ૫
શા. હરીચંદ તથા દીપચંદ.	,, ૫
શા. ગીરધર દેવચંદ.	,, ૫
શા. મગન નાનચંદ.	,, ૫
શા. જીવકા નારણ.	,, ૫
શા. વીરચંદ નાગજી.	,, ૫
શા. ભગવાનજી સોમચંદ.	,, ૫
શા. પોપટ સીવજી.	,, ૫
શા. ભગવાનજી કરસનજી.	,, ૫
શા. હેમચંદ મોનજી.	,, ૫
વારા. ગીરધર કલાણજી.	,, ૫
પા. હેમચંદ મોનજી.	,, ૫
બાવસાર અમીચંદ મુળજી	,, ૫૩૫. ૫
બાવસાર જેઠા માણેકચંદ.	,, ૫
મણીઆરે બીખા ધરમચંદ. બાવનગર	૫
બીમજી બીલાભાઈ.	,, ૫
કાણકીઆ કરશનજી રેગનાથ.	,, ૫
શા. નાનચંદ તારાચંદ.	,, ૫

નામ.	વતન. નકલ.
શા. હેમચંદ મોતીચંદ મુંખઈ.	,, ૫
શા. વીઠલ મોતીચંદ	,, ૫
શા. નયુભાઈ ગીગા.	,, ૫
ચોથા નખરે. નાનીટોળીના શેકટરી લીંખડી.	
શા. કેશવજી ચખતચંદ.	,, ૫
શા. દાકરશી અખજી વઢવાણ.	૫
નાનીટોળી તરફથી કેસવજી ઝંઝા.તળાબ.	૫
દોશી. હરજીનન નરહી.	બગસરા. ૫
શા. માણેકચંદ રાધવજી.	,, ૫
શા. મંગળચંદ અવેર.	,, ૫
શા. ગોપાસજી ગોવનજી ગારીઆધાર.	૫
શા. ઊમેદચંદ અવેર	ડાઠા. ૫
શા. લાલચંદ હરજીવન	,, ૫
શા. વીરચંદ જીવાભાઈ	,, ૫
શા. ચતુર નયુ ધ્રાગધરા.	૫
શા. કેવળ ખીમચંદ વસીઆગાસી	૫
દોસી. અમરચંદ વીરચંદ.	ગોધા. ૫
દોશી લખમીચંદ તારાચંદ.	,, ૫
શા. રાઘચંદ મોનજી	,, ૫

નામ.	વતન.	નકલ.
શા. દેવચંદ હકમચંદ.	"	૫
શા. નરોત્તમ પરસોત્તમ પરસોત્તમ.	"	૫
શા. બીખાભાઈ માનચંદ.	"	૫
શા. મુળજી જીવા,	"	૫
તલ્લી હેમચંદ મોતીચંદ	કપડવંજ.	૫

નામ.	વતન.	નકલ.
રા. રા. માણિકચંદ તળશીભાઈ.	બજણા	
ના દીવાન સાહેબ.		૧૦
બાલાભાઈ નાહાનાભાઈ અમદાવાદ.		૫
પરચુરણ નકલ		૨૦

સૂચના.

જે સદ્ગૃહસ્થોને આ ગ્રંથ રાખવાની ઇચ્છા હોય તેમણે નીચે લખેલ ઠેકાણેથી રોકડી કીંમત આપ્યાથી મળશે.

ભાવનગર—અમારી (જૈનહિતેચ્છુ મંડળી) ના મેનેજર
શ્રેષ્ઠ જગજીવન વી. ધરમચંદ પાસેથી
નવી કાપડબજારમાં બુકશેલર પાનાચંદ
તેજ પાસેથી.

દશાવર વાળાએ દરેક નકલદીઠ અડવોઆનો વધારે
જરૂરી મોકલવો નાટપેડ કાગળ લીધામાં નહીં આવે
સામટી નકલ રાખનારને દશટકા કમીશન આપવામાં
આવશે.

